

Motion till riksdagen 2021/22:4535

av **Fredrik Malm m.fl. (L)**

med anledning av prop. 2021/22:156 Resursskolor och tilläggsbelopp för särskilt stöd

Förslag till riksdagsbeslut

Riksdagen ställer sig bakom det som anförs i motionen om resursskolor och tilläggsbelopp för särskilt stöd och tillkännager detta för regeringen.

Motivering

Regeringen föreslår ändringar i skollagen (2010:800) i syfte att utveckla och tydliggöra förutsättningarna för s.k. resursskolor, dvs. skolor som begränsar sitt mottagande till elever i behov av särskilt stöd. Ändringarna innebär att kommunala resursskolor inom grundskolan och grundsärskolan regleras i skollagen.

Det ska anges där att en kommun vid vissa skolenheter får begränsa utbildningen till elever i behov av särskilt stöd och att kommunen ska besluta om placering efter ansökan av elevens vårdnadshavare eller, under vissa förutsättningar, av elevens rektor. Vid behov av urval ska elever som har störst behov prioriteras. Placeringen ska regelbundet utvärderas och en elev ska ha rätt att gå kvar så länge stödbehovet kvarstår.

Benämningen resursskola föreslås införas i skollagen för ovannämnda skolor och för skolor med enskild huvudman som begränsar sin utbildning till elever i behov av särskilt stöd inom förskoleklassen, grundskolan, grundsärskolan och gymnasieskolan.

Det tydliggörs också i skollagen att såväl kommunala som fristående resursskolors verksamhet är en form av särskilt stöd och att huvudmannen ska ansvara för att bedöma om en elev är i behov av sådant särskilt stöd som resursskolan erbjuder. Därutöver föreslås att regler om det tilläggsbelopp som kommunerna ska lämna till enskild verksamhet för barn och elever som har ett omfattande behov av särskilt stöd införs. Syftet är att systemet med tilläggsbelopp ska bli mer likvärdigt och rättvist så att barn och elever får det stöd de behöver.

Liberalerna delar regeringens uppfattning att det behövs ett nytt regelverk för resursskolorna och att benämningen resursskola införs i skollagen. Den otydlighet som råder i dag har skapat frustration för föräldrarna och en ohållbar situation för kommunerna.

Det har under lång tid förts en debatt i skolan som handlar om stödet för elever med särskilda behov för att de ska kunna nå kunskapsmålen. Enligt Liberalerna kan behovet av stöd bero på flera skäl, exempelvis sociala problem eller inlärningssvårigheter, men det blir även allt vanligare att elever diagnostiseras med NPF-diagnoser (neuropsykiatriska funktionshinder) och att skolor kräver diagnoser för att elever ska beviljas särskilt stöd, detta trots att en diagnos som t.ex. dyslexi, dyskalkyli eller neuropsykiatriska funktionsnedsättningar, enligt Liberalerna, aldrig får vara ett villkor för att en elev ska få stöd i skolan. På motsvarande vis får inte heller en diagnos eller funktionsnedsättning medföra att en elev per automatik får särskilt stöd – det måste vara elevens förutsättningar att nå målen som ska avgöra vilket stöd som sätts in för eleven.

Det är viktigt att framhålla att huvudmannen i dag har det yttersta ansvaret för att varje elev får rätt till stöd. Hur och i vilken omfattning en elev får sin rätt till särskilt stöd uppfyllt varierar självfallet mellan olika skolor och huvudmän. Det är önskvärt, då stödet ska utgå från elevens individuella behov, och att lagen om likvärdighet i skolan även gäller särskilt stöd är mycket tydligt. Det är således av stor vikt att det råder likvärdighet vad gäller både tillgång till och förutsättningar för särskilt stöd för elever i behov av det, oavsett var de bor i landet. Inte minst gäller det de fristående resursskolor som har startats därför att det har funnits ett missnöje hos föräldrarna med hur kommunerna har bedrivit skolverksamheten för dessa elever.

Liberalerna anser därför att det är mycket olyckligt att regeringen nyligen föreslagit att elever som valt en fristående skola ska få sin skolpeng sänkt. Det innebär att elever som väljer en friskola inte har rätt till samma skolpeng som andra. Det kommer att drabba elever i fristående resursskolor extra hårt. Den svenska skolan behöver mer resurser, inte mindre.

I stället för att lägga ansvaret på kommunerna för nivån på ersättningen för tilläggsbelopp till resursskolorna bör regering och riksdag besluta om en riksnorm för ersättning till resursskolorna. Det skapar likvärdighet över hela landet samt mellan kommunala och enskilda skolor. Detta är också ett logiskt första steg mot den bredare reform som Liberalerna eftersträvar där staten tar över huvudmannaskapet för det offentliga skolväsendet och det införs en nationell finansieringsmodell för fristående skolor som är anpassad till detta och ger alla elever likvärdiga förutsättningar.

Fredrik Malm (L)

Maria Nilsson (L)

Johan Pehrson (L)

Lina Nordquist (L)

Gulan Avci (L)

Christer Nylander (L)

Mats Persson (L)

Allan Widman (L)